

Plouă iarăși la fereastra noastră

Emaanastasia

Plouă iarăși la fereastra noastră

Plouă mocănește la fereastra noastră
Și ochiul îmi plânge, lacrima-i sihastră,
S-a desprins izvor, dintre norii vieții
Fiindcă astăzi, iară, s-au certat poeții.

Nu ai vrea iubite, să ne scrii vorbirea
Prinsă în obstacol, cântând, amintirea,
Sau nu vrei durerea, să ierneze-n dor,
Dorul dus în noapte, ca un somn ușor!?

Fiindcă-n noi tăcerea, plouă pe-ndelete,
Și-amintiri de-o viață, cu roze în plete
Săltându-ne luna, cu grădini de flori
Să scriem duete-n, lacrima din zori.

Plouă cu iubire, plouă cu putere,
Mă tot plouă-n suflet, glăsuind durere,
O durere surdă dusă iar în somn
Pentru veșnicie-n lăcrima de domn.

Plouă mocănește la fereastra noastră
Și ochiul îmi plânge, lacrima-i sihastră
S-a desprins izvor, dintre norii vieții,
Fiindcă astăzi, iară, s-au certat poeții.